

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2027	Τῆς ἀγ. μεγαλομάρτ. Μαρίνης (Μάρκ. 5,24-34) Δευτέρα 17 Ἰουλίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ποῦ εἶνε ὁ Χριστιανισμός μας; (Δύο γυναῖκες, αἱμορροῦσα καὶ ἁγία Μαρίνα)

«Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην...» (Μάρκ. 5,34)

Πολλά, ἀγαπητοί μου, ἔχω νὰ σᾶς πῶ τὴν ἁγία αὐτὴ ἡμέρα. Ἄλλὰ ἀπ' ὅλα τὰ θέματα θὰ μιλήσω γιὰ ἓνα· γιὰ τὴ **γυναῖκα**.

Πολλοὶ λένε, Ἀνάθεμα στὴ γυναῖκα!... Ὅλα τὰ κακὰ τ' ἀποδίδουν σ' αὐτὴν. Ἄλλ' ἀφ' οὗτου ἦλθε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμον, ἡ γυναῖκα τὸν πίστεψε, τὸν ἀγάπησε, παρουσίασε ἀγιότητα, ἀνῆλθε σὲ ὕψος καὶ συχνὰ **νίκησε τὸν ἄνδρα**.

Θὰ σᾶς παρουσιάσω δύο γυναῖκες ὡς ὑποδείγματα ἀρετῆς, ποὺ πρέπει νὰ μιμούμεθα ὅλοι καὶ ἰδιαίτερος οἱ γυναῖκες. Ἡ μία εἶνε ἡ αἱμορροῦσα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου, καὶ ἡ ἄλλη ἡ ἁγία Μαρίνα ποὺ ἐορτάζουμε. Καὶ οἱ δύο μᾶς λένε· **Πιστεύετε στὸ Χριστό!**

● Ἄς δοῦμε τὴν πρώτη. Τί λέει τὸ εὐαγγέλιον σήμερα; (βλ. Μάρκ. 5,24-34). Ὁ Χριστὸς ἔφθασε σὲ μιὰ πόλι, τὸ ἴμαθε ὁ κόσμος κ' ἔγινε συναγερμός. Ἦταν τόσος ὁ συνωστισμός, ποὺ μῆλο νὰ ῥριχνες δὲν ἔπεφτε κάτω. Σὲ μιὰ στιγμή ὁ Χριστὸς σταματᾷ, γυρίζει πίσω καὶ λέει· –Κάποιος μὲ ἄγγιξε. Οἱ μαθηταὶ τοῦ λένε· –Κύριε, ἐδῶ γίνεται «πατεῖς με πατῶ σε», σ' ἀγγίζουν ὅλοι, κ' ἐσὺ λὲς Κάποιος μὲ ἄγγιξε;... –Κάποιος μὲ ἄγγιξε μ' ἓνα ἰδιαίτερο ἄγγιγμα· αἰσθάνθηκα ὅτι βγήκε ἀπὸ πάνω μου δύναμις. Τότε μιὰ γυναῖκα τόλμησε, παρουσιάστηκε μπροστά του καὶ λέει· –Κύριε, συχώρεσέ με· ἐγὼ εἶμαι ἡ ἁμαρτωλὴ ποὺ σὲ ἄγγιξα. Μάθε τὴν ἱστορία μου. Ἦμουν ἄρρωστη ἀπὸ γυναικεία πάθησι· δώδεκα χρόνια ἔχανα αἷμα ἀπὸ τὰ σπλάχνα μου καὶ ἀπ' τὴν αἱμορραγία στράγγισα. Πῆγα σὲ γιατρούς, πῆρα φάρμακα, μὰ δὲν ἔγινε τίποτα. Ὅταν ἄκουσα ὅτι ἦρθες, εἶπα μέσα μου· «Ὁ Χριστὸς θὰ μὲ κἀνη καλὰ, ἂν μπορέσω ν' ἀγγιξῶ ἔστω τὴν ἄκρη τοῦ ἱματίου του». Μὲ τὴν πίστι αὐτὴ σὲ πλησίασα, σὲ ἄγγιξα, καὶ ἀμέσως ἡ αἱμορραγία σταμάτησε. Χίλιες δόξες νὰ ἴχης! εἶπε ἡ γυναῖκα. Καὶ ὁ Χριστὸς τῆς εἶπε· «Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου» (Μάρκ. 5,34).

Ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶνε ἀξιοθαύμαστο παράδειγμα πίστεως. Αὐτὴ μᾶς λέει· Πιστεύετε στὸ Χριστό· **ἂν πιστεύετε, θὰ δῆτε θαύματα**.

● Τὸ ἄλλο παράδειγμα εἶνε ἡ ἁγία **Μαρίνα**, ποὺ ἐορτάζει. Νὰ ποῦμε σύντομα τὸν βίον της;

Γεννήθηκε στὰ νότια μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, στὴν ἐπαρχία τῆς Πισιδίας, τὸν 3ο αἰῶνα, ἐπὶ καίσαρος Αὐρηλίου Κλαυδίου τοῦ Β' (268-269 μ.Χ.), διώκτη τῶν Χριστιανῶν. Ὁ πατέρας της λεγόταν Αἰδέσιος κ' ἦταν εἰδωλολάτρης ἱερεὺς. Ἡ μητέρα της πέθανε νωρίς, τὴν ἄφησε δώδεκα χρονῶν ὀρφανή. Ὁ Αἰδέσιος τὴν ἐμπιστεύθηκε σὲ μιὰ Χριστιανὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία τὴν ἀνέθρεψε, τὴν κατήχησε στὴ χριστιανικὴ πίστι, καὶ ὅταν ἡ κόρη μεγάλωσε τὴν βάπτισε, κ' ἔτσι ἔγινε Χριστιανή. Ἄλλ' αὐτὸ κρατήθηκε μυστικό· γιατί τότε, ἂν μάθαιναν ὅτι εἶσαι Χριστιανός, τὸ πλήρωνες μὲ θάνατο. Ἦταν τότε δεκαπέντε χρονῶν καὶ τὴν συγκινοῦσαν τὰ μαρτύρια τῶν Χριστιανῶν· ζήτησε τοὺς ἁγίους μάρτυρες καὶ λαχταροῦσε νὰ τοὺς μιμηθῆ.

Τὸ ἔμαθε ὁμοῦς ὁ ἐπαρχὸς τῆς περιοχῆς, ὁ Ὀλύμβριος, ἔστειλε νὰ τὴν συλλάβουν καὶ τὴν ἔρριξε στὴ φυλακή. Ὅταν μετὰ ἀπὸ μέρες τὴν κάλεσε νὰ παρουσιαστῆ ἐνώπιόν του, ἐντυπωσιάστηκε ἀπὸ τὴν ὁμορφιά της· ἡ ἁγία Μαρίνα ἔλαμπε ἀπὸ κάλλος. Ὁ ἐπαρχὸς τὴν κοίταζε· θαύμασε, καὶ τῆς εἶπε πῶς θέλει νὰ τὴν κἀνη γυναῖκα του. Ἀλλὰ ἡ κόρη εἶχε δώσει ἀλλοῦ τὴν καρδιά της, ἀγαποῦσε τὸ Χριστό· ἀρνήθηκε τὴν πρότασι καὶ ὠμολόγησε ὅτι εἶνε Χριστιανή. Ὁ Ὀλύμβριος προσπάθησε μὲ ὑποσχέσεις καὶ ἀπειλὲς νὰ τὴν πείσῃ ν' ἀρνηθῆ τὸ Χριστό, ἀλλὰ στάθηκε ἀδύνατον. Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισε τὸ μαρτύριό της, τὰ «πολυώδυνα βάσανα», ποὺ ψάλλουμε σήμερα (αἶνοι). Ποιὰ γλῶσσα μπορεῖ νὰ τὰ περιγράψῃ;

Τὸ ἔμαθε ὁμοῦς ὁ ἐπαρχὸς τῆς περιοχῆς, ὁ Ὀλύμβριος, ἔστειλε νὰ τὴν συλλάβουν καὶ τὴν ἔρριξε στὴ φυλακή. Ὅταν μετὰ ἀπὸ μέρες τὴν κάλεσε νὰ παρουσιαστῆ ἐνώπιόν του, ἐντυπωσιάστηκε ἀπὸ τὴν ὁμορφιά της· ἡ ἁγία Μαρίνα ἔλαμπε ἀπὸ κάλλος. Ὁ ἐπαρχὸς τὴν κοίταζε· θαύμασε, καὶ τῆς εἶπε πῶς θέλει νὰ τὴν κἀνη γυναῖκα του. Ἀλλὰ ἡ κόρη εἶχε δώσει ἀλλοῦ τὴν καρδιά της, ἀγαποῦσε τὸ Χριστό· ἀρνήθηκε τὴν πρότασι καὶ ὠμολόγησε ὅτι εἶνε Χριστιανή. Ὁ Ὀλύμβριος προσπάθησε μὲ ὑποσχέσεις καὶ ἀπειλὲς νὰ τὴν πείσῃ ν' ἀρνηθῆ τὸ Χριστό, ἀλλὰ στάθηκε ἀδύνατον. Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισε τὸ μαρτύριό της, τὰ «πολυώδυνα βάσανα», ποὺ ψάλλουμε σήμερα (αἶνοι). Ποιὰ γλῶσσα μπορεῖ νὰ τὰ περιγράψῃ;

Τὴν ἔδεσαν, τὴν τέντωσαν καὶ τὴ χτυποῦσαν ἀμείλικτα μὲ ράβδια ποὺ τσάκιζαν τὸ σῶμα, καὶ τὸ αἷμα τῆς κοκκίνιζε τὸ χῶμα. Μετὰ τὴν κρέμασαν, τὴν καταξέσχιζαν ἐπὶ ὤρες, καὶ τέλος τὴν ἔρριξαν στὴ φυλακὴ. Τότε ἔγινε μεγάλος σεισμός, ποὺ συγκλόνισε τὸ δεσμοτήριον. Παρουσιάστηκε ἕνας δράκοντας ποὺ σύρθηκε ἐκεῖ ἀπὸ κάποιο σημεῖο· καθὼς σερνόταν στὸ ἔδαφος, ἔκανε ἀνατριχιαστικὸ ἦχο καὶ φάνηκε ν' ἀνάβη ὀλόγυρά τῆς φωτιά. Ἐκείνη ἔνωσε φόβο καὶ προσευχόταν. Ὁ δράκοντας πῆρε τὴ μορφὴ μαύρου σκύλου. Ἡ ἀγία ὅμως, ἀφοῦ τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὶς τρίχες του, τὸν νίκησε τελειωτικὰ χτυπώντας τον στὸ κεφάλι καὶ στὴ ράχη μ' ἕνα σφυρὶ ποὺ βρέθηκε κοντὰ τῆς.

Μετὰ ἀπ' αὐτό, τὴν ἔφεραν πάλι γιὰ ἀνάκρισι μπροστὰ στὸν ἑπαρχο. Ὁ Ὀλύμβριος διέταξε νὰ τὴν καΐνε μὲ ἀναμμένες λαμπάδες καὶ νὰ τὴ βάλουν μὲ τὸ κεφάλι κάτω μέσα σ' ἕνα δοχεῖο μὲ νερό. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἔμεινε ἀβλαβής, κι αὐτὸ ἔκανε πολλοὺς νὰ ἐλκυσθοῦν στὸ Χριστὸ μὲ τόσο πόθο ὥστε μαρτύρησαν δι' ἀποκεφαλισμοῦ. Θυμωμένος μετὰ ἀπ' ὅλα αὐτὰ ὁ ἡγεμόνας διέταξε νὰ κόψουν τὴν κεφαλὴ τῆς· ἔτσι ἔλαβε τὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου.

Στὴν πατρίδα μας τιμᾶται καὶ ἐορτάζεται σὲ πολλὰ μέρη, καὶ κάνει θαύματα μεγάλα. Στὴν Ἀθήνα, στὴ Θεσσαλονίκη καὶ ἄλλοι ὑπάρχουν ἐκκλησίες τῆς, ὅπου συρρέουν οἱ πιστοί.

Τόσο ἡ αἰμορροῦσα ὅσο καὶ ἡ ἀγία Μαρίνα μᾶς λένε, Πιστεῦετε! **Πιστεύουμε σήμερα;** Ἄν ποῦμε ὅτι πιστεύουμε, λέμε ψέματα. Πᾶμε στὴν ἐκκλησία, ἀνάβουμε ἕνα κεράκι, προσκυνοῦμε τὴν εἰκόνα τῆς ἀγίας, κάνουμε καὶ καμμιά προσευχή, ἀλλὰ ἡ πίστι μας δὲν εἶνε ὅπως τὴ θέλει ὁ Χριστός. Μέσα σὲ χίλιους, ζήτημα ἂν ὑπάρχη ἕνας ποὺ νὰ πιστεῦῃ. –Ἔ μά, δέσποτα, εἶσαι πολὺ αὐστηρός...

Θ' ἀναφέρω λοιπὸν μερικὲς περιπτώσεις.

● Σ' ἕνα χωριὸ ἀρρώστησε κάποιος βαρειά. Ὁ παπᾶς ἦταν καλὸς κι ὅταν τὸ ἴμαθε πῆγε νὰ τὸν δῆ. Χτυπάει τὴν πόρτα στὸ σπίτι του μία, δύο, τρεῖς φορές· κανεὶς δὲν παρουσιάζεται. Κάποτε ἀνοίγει τὸ παράθυρο ἢ γυναίκα τοῦ ἀρρώστου καὶ τοῦ λέει· Φύγε, φύγε! Τὸν ἔδωχνε. –Γιατί; –Μὴ μπαίνεις στὸ σπίτι, γιατί **μέσα ἔχουμε τώρα τὸ μάγο...**

Λοιπὸν ἐρωτῶ· Αὐτὴ ποὺ πιστεύει στὰ μάγια εἶνε Χριστιανή; Καὶ δυστυχῶς **ὀργιάζουν τὰ μάγια**. Πῆγες στὰ μάγια; δὲν εἶσαι Χριστιανός, δὲν πιστεύεις στὸ Χριστό. Ἡ γυναίκα τοῦ εὐαγγελίου ἔτρεξε κ' ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ· ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ δικὴ μας πίστι;

● Θέλεις ἄλλο παράδειγμα; Σὲ ἄλλο χωριὸ ζοῦσε ἕνα κορίτσι κ' ἔπεσε στὰ χέρια τῆς ἕνα βιβλιάρκι μὲ τὸν βίο τῆς ἀγίας Μαρίας. Ὁταν τὸ διάβασε καὶ εἶδε πῶς ἡ ἀγία Μαρίνα ἀγάπησε τὸ Χριστὸ παραπάνω ἀπὸ κάθε ἄλλο, καὶ δὲν δέχθηκε νὰ γίνη γυναίκα τοῦ ἐπάρχου, κ' ἔμεινε ἀκλόνητη μέχρι μαρτυρίου, εἶπε· Θέλω κ' ἐγὼ νὰ γίνω σὰν τὴν ἀγία Μαρίνα. Καὶ ἀποφάσισε ν' ἀφοσιωθῇ στὸ Θεό. Πάει λοιπὸν καὶ λέει στὴ μάνα τῆς· –Θέλω νὰ γίνω σὰν τὴν ἀγία Μαρίνα. –Τί δηλαδὴ; –Δὲν θὰ παντρευτῶ, θὰ γίνω καλόγρια. –**Καλόγρια; Σὲ σκοτώσα!** Θὰ σὲ παντρέψω μὲ τὴ βία...

Τί Χριστιανὴ εἶν' αὐτή; Ἐχουμε ἐδῶ χιλιάδες χαριτωμένα κορίτσια, καὶ δὲν τολμᾷ οὔτε ἕνα νὰ γίνη καλόγρια. Εἴμαστε ἢ μόνη μητρόπολις στὴ Μακεδονία ποὺ **δὲν ἔχουμε γυναίκεῖο μοναστήρι**. Φώναξα, φώναξα. Μπᾶααα...

Ἐποπτεύονται τὸ κατηχητικὸ σχολεῖο καὶ δὲν τὰ στέλνουν, φοβοῦνται μὴν τὶς κάνουμε καλόγριες. Ἐνῶ αὐτὸ δὲν γίνεται ἀπὸ τὸ κατηχητικὸ σχολεῖο· **αὐτὸ εἶνε μέσα, εἶνε κάτι μυστικό, κάτι ἱερό**. Εἶνε Χριστιανοὶ αὐτοί;

Σήμερα **ἡ ἀγία Μαρίνα παραπονεῖται καὶ κλαίει**· Ψεῦτες! οὔτε μία ἀπὸ σᾶς δὲν δίνει τὸ κορίτσι τῆς στὸ Χριστό. Ἄλλοι βλέπεις μοναστήρια μὲ πλῆθος μοναχές· πᾶς στὴν Τήνο, σαράντα - πενήντα νέες γυναῖκες, κατηχήτριες, δασκάλες, ὑπέροχες νέες, ἀφωσιωμένες στὸ Θεό. Ἐδῶ; οὔτε μία. «Ἦχι, καμμιά νὰ μὴ γίνη· μακριὰ τὸ κακὸ ἀπ' τὸ σπίτι μας!...». Λοιπὸν ποῦ εἶνε ὁ Χριστιανισμὸς μας; Στὸ ἕνα σπίτι εἶνε μέσα ὁ μάγος, στὸ ἄλλο μιὰ κοπέλλα θέλει ν' ἀφοσιωθῇ στὸ Θεὸ καὶ ἡ μάνα ἀπειλεῖ νὰ τὴ σκοτώσῃ.

Θὰ μοῦ πῆς· Καλά, θὰ γίνουμε ὅλες καλόγριες; Δὲν εἶπα τέτοιο πρᾶγμα. Θέλω νὰ παντρεύονται τὰ κορίτσια. Παντρέψου νὰ χαρῆς τὴ ζωὴ σου, γιατί καὶ ὁ γάμος εἶνε μυστήριον· ἀλλὰ **νὰ παντρευτῆς ὅπως θέλει ὁ Χριστός**.

Αὐτὰ εἶχα νὰ σᾶς πῶ τὴν ἄγια αὐτὴ ἡμέρα· καὶ νὰ μὴ προσκυνοῦμε μόνο τὴν εἰκόνα τῆς ἀγίας. Εἶνε ντροπὴ μας, ὅτι στὴν περιφέρειά μας δὲν ὑπάρχει ἕνα μοναστήρι. **Θέλω νὰ ἰδρῶσω ἕνα μοναστήρι**. Μπρὸς μπρός, κουράγιο!

Ἐλπίζοντας ὅτι τὰ φτωχὰ λόγια, ποὺ σᾶς εἶπε ὁ γέρον ἐπίσκοπος μὲ πόνο καὶ μὲ δάκρυ, **θὰ βροῦν ἀντίκρουσμα** μέσ' στὶς καρδιές σας, εὐχομαι διὰ πρεσβειῶν τῆς ἀγίας Μαρίας νὰ ἔχετε τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**